

1603**KONWENCJA****o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich,**

sporządzona w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.,

Protokół do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.,

sporządzony w Dublinie dnia 27 września 1996 r.,

Protokół w sprawie interpretacji w trybie orzeczenia wstępnego przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.,

sporządzony w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.,

oraz Drugi Protokół do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.,

sporządzony w Brukseli dnia 19 czerwca 1997 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 lipca 1995 r. w Brukseli została sporządzona Konwencja o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, w dniu 27 września 1996 r. w Dublinie został sporządzony Protokół do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r., w dniu 29 listopada 1996 r. w Brukseli został sporządzony Protokół w sprawie interpretacji w trybie orzeczenia wstępnego przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r., a w dniu 19 czerwca 1997 r. w Brukseli został sporządzony Drugi Protokół do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r., w następującym brzmieniu:

KONWENCJA**SPORZĄDZONA NA PODSTAWIE ARTYKUŁU K.3****TRAKTATU O UNII EUROPEJSKIEJ,****O OCHRONIE INTERESÓW FINANSOWYCH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszej Konwencji, Państwa Członkowskie Unii Europejskiej,

POWOLUJĄC SIĘ na Akt Rady Unii Europejskiej z dnia 26 lipca 1995 roku;

PRAGNĄC, aby ich systemy prawa karnego zapewniały w sposób skuteczny ochronę interesów finansowych Wspólnot Europejskich;

STWIERDZAJĄC, że nadużycia finansowe mające wpływ na wspólnotowe dochody i wydatki w wielu przypadkach nie są ograniczone do jednego kraju i często są popełniane przez zorganizowane siatki przestępcze;

PRZEKONANE, że ochrona interesów finansowych Wspólnot Europejskich wymaga, aby wszelkie przestępcze działania naruszające wspomniane interesy były przedmiotem ścigania karnego i aby w tym celu została przyjęta wspólna definicja;

PRZEKONANE o potrzebie nałożenia na takie postępowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji karnych, bez uszczerbku dla możliwości stosowania innych kar w odpowiednich przypadkach oraz o potrzebie, przynajmniej w poważnych przypadkach, nałożenia na takie postępowanie kary pozbawienia wolności, która może prowadzić do ekstradycji;

UZNAJĄC, że przedsiębiorstwa odgrywają istotną rolę w obszarach finansowanych przez Wspólnoty Europejskie, oraz że osoby posiadające kompetencje decyzyjne w przedsiębiorstwie nie powinny uniknąć odpowiedzialności karnej w odpowiednich okolicznościach;

ZDECYDOWANE wspólnie zwalczać nadużycia finansowe naruszające interesy finansowe Wspólnot Europejskich poprzez podjęcie zobowiązań odnoszących się do jurysdykcji, ekstradycji i wzajemnej współpracy,

UZGODNIŁY NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

ARTYKUŁ 1

Postanowienia ogólne

1. Do celów niniejszej Konwencji, nadużycia finansowe naruszające interesy finansowe Wspólnot Europejskich polegają na:
 - a) w odniesieniu do wydatków, jakimkolwiek umyślnym działaniu lub zaniechaniu dotyczącym:
 - wykorzystania lub przedstawienia fałszywych, nieścisłych lub niekompletnych oświadczeń lub dokumentów, które ma na celu sprzeniewierzenie lub bezprawne zatrzymanie środków z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich lub budżetów zarządzanych przez, Wspólnoty Europejskie lub w ich imieniu,
 - nieujawnienia informacji z naruszeniem szczególnego obowiązku, w tym samym celu,
 - niewłaściwego wykorzystania takich środków do celów innych niż te, na które zostały pierwotnie przyznane;

- b) w odniesieniu do przychodów, jakimkolwiek umyślnym działaniu lub zaniechaniu dotyczącym:
- wykorzystania lub przedstawienia fałszywych, nieścisłych lub niekompletnych oświadczeń lub dokumentów, które ma na celu bezprawne zmniejszenie środków budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich lub budżetów zarządzanych przez, lub w imieniu, Wspólnot Europejskich,
 - nieujawnienia informacji z naruszeniem szczególnego obowiązku, w tym samym celu,
 - niewłaściwego wykorzystania korzyści uzyskanej zgodnie z prawem, w tym samym celu.
2. Z zastrzeżeniem artykułu 2 ustęp 2, każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne i odpowiednie środki w celu dokonania transpozycji ustępu 1 do swojego krajowego prawa karnego w taki sposób, aby postępowanie w nim określone stanowiło przestępstwo.
3. Z zastrzeżeniem artykułu 2 ustęp 2, każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że umyślne przygotowanie lub dostarczenie fałszywych, nieścisłych lub niekompletnych oświadczeń lub dokumentów mających skutek opisany w ustępie 1 stanowi przestępstwo, o ile nie jest to już zagrożone karą jako przestępstwo podstawowe lub jako udział w, nakłanianie do, lub próba popełnienia nadużycia finansowego określonego w ustępie 1.
4. Umyślny charakter działania lub zaniechania, określonego w ustępie 1 i 3 może zostać wywnioskowany na podstawie obiektywnych, faktycznych okoliczności.

ARTYKUŁ 2

Kary

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że działanie określone w artykule 1 oraz udział w, nakłanianie do, lub próba zachowania określonego w artykule 1 ustęp 1, są zagrożone przez skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje karne, włącznie z, przynajmniej w przypadkach poważnego nadużycia finansowego, karami polegającymi na pozbawieniu wolności, które może prowadzić do ekstradycji, przy czym za poważne nadużycie finansowe uważa się takie nadużycie finansowe, które wiąże się przynajmniej z minimalną kwotą określoną w każdym Państwie Członkowskim. Taka minimalna kwota nie może być ustalona na poziomie wyższym niż 50 000 ECU.

2. Jednakże, w przypadkach niewielkich nadużyć finansowych na łączną kwotę nieprzekraczającą 4 000 ECU, któremu z punktu widzenia prawa wewnętrznego nie towarzyszą szczególnie poważne okoliczności, Państwo Członkowskie może przewidzieć kary odmienne od określonych w ustępie 1.
3. Rada Unii Europejskiej, stanowiąc jednomyślnie, może zmienić kwotę określoną w ustępie 2.

ARTYKUŁ 3

Odpowiedzialność karna szefów przedsiębiorstw

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki zmierzające do tego, aby na zasadach określonych w prawie krajowym, odpowiedzialności karnej mogły podlegać osoby zarządzające przedsiębiorstwami lub inne osoby w przedsiębiorstwie, posiadające prawo podejmowania decyzji lub wykonywania kontroli, za czyny stanowiące przestępstwo nadużycia finansowego na szkodę interesów finansowych Wspólnoty Europejskiej określone w artykule 1, popełnione przez osobę im podlegającą, działającą w imieniu przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 4

Jurysdykcja

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji nad przestępstwami, które określiło zgodnie z artykułem 1 i 2 ustęp 1, gdy:
 - nadużycie finansowe, udział w nadużyciu finansowym lub próba dokonania nadużycia finansowego naruszającego interesy finansowe Wspólnot Europejskich zostaną popełnione w całości lub w części na jego terytorium, włącznie z nadużyciem finansowym, z którego osiągnięto korzyść na tym terytorium,
 - osoba na jego terytorium świadomie pomaga lub nakłania do popełnienia takiego nadużycia finansowego na terytorium jakiegokolwiek innego Państwa,

- popełniający przestępstwo jest obywatelem danego Państwa Członkowskiego, przy czym przepisy prawne tego Państwa Członkowskiego mogą wymagać, by czyn taki był karalny również w państwie, w którym został popełniony.

2. Każde Państwo Członkowskie może oświadczyć, przekazując notyfikację określoną w artykule 11 ustęp 2, że nie zastosuje zasady ustanowionej w ustępie 1 tiret trzecie niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 5

Ekstradycja i ściganie

1. Każde Państwo Członkowskie, które, zgodnie ze swoim prawem, nie dokonuje ekstradycji swoich obywateli, podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji nad przestępstwami, które określiło zgodnie z artykułem 1 i artykułem 2 ustęp 1, jeżeli zostały one popełnione przez jego obywateli poza jego terytorium.

2. Każde Państwo Członkowskie, jeżeli przypuszcza się, że jeden z jego obywateli popełnił w innym Państwie Członkowskim przestępstwo wiążące się z zachowaniem opisanym w artykule 1 i artykule 2 ustęp 1, a nie dokonuje ekstradycji tej osoby do tego innego Państwa Członkowskiego wyłącznie ze względu na obywatelstwo tej osoby, przekazuje tę sprawę swoim właściwym organom w celu wszczęcia postępowania sądowego, w odpowiednim przypadku. W celu umożliwienia wszczęcia postępowania, akta, informacje i dowody rzeczowe odnoszące się do przestępstwa przekazywane są zgodnie z procedurami określonymi w artykule 6 Europejskiej konwencji o ekstradycji. Państwo Członkowskie składające wniosek zostaje powiadomione o wszczęciu postępowania i o jego wyniku.

3. Państwo Członkowskie nie może odmówić ekstradycji w przypadku nadużycia finansowego naruszającego interesy finansowe Wspólnot Europejskich jedynie z tego powodu, że dotyczy ono przestępstwa podatkowego lub celnego.

4. Do celów niniejszego artykułu, określenie „obywatele danego Państwa Członkowskiego” interpretowane jest zgodnie z wszelkimi deklaracjami złożonymi przez to Państwo Członkowskie w myśl artykułu 6 ustęp 1 lit b) Europejskiej konwencji o ekstradycji oraz z ustępem 1 litera c) tego artykułu.

ARTYKUŁ 6

Współpraca

1. Jeżeli nadużycie finansowe określone w artykule 1 stanowi przestępstwo i dotyczy przynajmniej dwóch Państw Członkowskich, to Państwa te podejmują skuteczną współpracę w zakresie przeprowadzenia postępowania przygotowawczego i sądowego oraz wykonania nałożonej kary poprzez, na przykład, wzajemną pomoc prawną, ekstradycję, przekazanie postępowania lub wykonanie wyroku wydanego w innym Państwie Członkowskim.
2. Jeżeli więcej niż jedno Państwo Członkowskie posiada jurysdykcję oraz ma realną możliwość przeprowadzenia postępowania sądowego w odniesieniu do przestępstwa opartego na tych samych ustaleniach, zainteresowane Państwa Członkowskie współpracują przy podjęciu decyzji dotyczącej tego, które z nich będzie prowadzić ściganie sprawcy lub sprawców w celu scentralizowania, w miarę możliwości, oskarżenia w jednym Państwie Członkowskim.

ARTYKUŁ 7

Ne bis in idem

1. Państwa Członkowskie stosują w swoich krajowych prawach karnych zasadę „ne bis in idem”, zgodnie z którą osoba, której proces ostatecznie zakończył się w jednym Państwie Członkowskim, nie może zostać oskarżona w innym Państwie Członkowskim w odniesieniu do tych samych faktów pod warunkiem, że, jeżeli została nałożona kara, to została ona wykonana, jest wykonywana obecnie lub nie może już być wykonywana w myśl postanowień prawnych państwa, które wydało wyrok.
2. Państwo Członkowskie może, przekazując notyfikację określoną w artykule 11 ustęp 2, oświadczyć, że nie będzie związane przez ustęp 1 niniejszego artykułu w jednym lub więcej następujących przypadkach:
 - a) jeżeli fakty, które były przedmiotem wyroku wydanego zagranicą miały miejsce na jego terytorium, w całości bądź w części, przy czym w drugim przypadku wyjątku tego nie stosuje się, jeżeli fakty te miały miejsce częściowo na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym wydano wyrok;

- b) jeżeli fakty, które były przedmiotem wyroku wydanego zagranicą stanowią przestępstwo wymierzone przeciwko bezpieczeństwu lub innym równie istotnym interesom tego Państwa Członkowskiego;
 - c) jeżeli fakty, które były przedmiotem wyroku wydanego zagranicą zostały popełnione przez funkcjonariusza tego Państwa Członkowskiego względem obowiązków związanych z jego funkcją.
3. Wyjątki, które mogą być przedmiotem oświadczenia w myśl ustępu 2 nie mają zastosowania, jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie w odniesieniu do tych samych faktów wystosowało wnioski do innego Państwa Członkowskiego o przeprowadzenie ścigania lub postanowiło o ekstradycji danej osoby.
4. Niniejszy artykuł pozostaje bez wpływu na odpowiednie umowy dwustronne lub wielostronne zawarte między Państwami Członkowskimi oraz na odpowiednie deklaracje.

ARTYKUŁ 8

Trybunał Sprawiedliwości

1. Każdy spór między Państwami Członkowskimi dotyczący wykładni lub stosowania niniejszej Konwencji musi na etapie początkowym zostać zbadany przez Radę zgodnie z procedurą określoną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, w celu znalezienia rozwiązania.

Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy żadne rozwiązanie nie zostanie znalezione, sprawa może zostać przekazana przez stronę sporu do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

2. Każdy spór między jednym lub więcej Państwami Członkowskimi a Komisją Wspólnot Europejskich dotyczący stosowania artykułu 1 lub 10 niniejszej Konwencji, którego rozstrzygnięcie okazało się niemożliwe w drodze negocjacji może zostać przedłożony Trybunałowi Sprawiedliwości.

ARTYKUŁ 9

Przepisy prawa wewnętrznego

Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie uniemożliwi Państwu Członkowskiemu przyjęcia przepisów wewnętrznych wykraczających poza zobowiązania wynikające z niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 10

Przekazywanie informacji

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji Wspólnot Europejskich tekst przepisów dokonujących transpozycji do ich prawa krajowego zobowiązań nałożonych na nie przez postanowienia niniejszej Konwencji.
2. W celu wykonania niniejszej Konwencji, Wysokie Umawiające się Strony określają, w ramach Rady Unii Europejskiej, informacje, które mają zostać przekazane lub wymienione między Państwami Członkowskimi lub między Państwami Członkowskimi a Komisją, jak również warunki ich przekazywania.

ARTYKUŁ 11

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja podlega przyjęciu przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.
2. Państwa Członkowskie notyfikują Sekretarzowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej wypełnienie ich wymogów konstytucyjnych niezbędnych dla przyjęcia niniejszej Konwencji.
3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni po notyfikacji, określonej w ustępie 2, przez ostatnie Państwo Członkowskie, które ma wypełnić tę formalność.

ARTYKUŁ 12

Przystąpienie

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta na przystąpienie każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.
2. Tekst niniejszej Konwencji w języku państwa przystępującego, zatwierdzony przez Radę Unii Europejskiej, jest autentyczny.
3. Dokumenty przystąpienia składane są u depozytariusza.
4. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie odnośnie do każdego państwa przystępującego do niej po upływie 90 dni od złożenia przez nie dokumentu przystąpienia lub z dniem wejścia w życie niniejszej Konwencji, jeśli nie weszła ona jeszcze w życie po upływie wspomnianego okresu 90 dni.

ARTYKUŁ 13

Depozytariusz

1. Funkcję depozytariusza niniejszej Konwencji pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.
2. Depozytariusz publikuje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich informacje dotyczące postępu w przyjęciach i przystąpieniach, deklaracje i zastrzeżenia oraz wszelkie inne notyfikacje odnoszące się do niniejszej Konwencji.

NA DOWÓD POWYŻSZEGO, niżej wymienieni Pełnomocnicy, złożyli swoje podpisy.

SPORZĄDZONO w Brukseli, dnia dwudziestego szóstego lipca roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego piątego w jednym egzemplarzu oryginalnym w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, irlandzkim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny. Oryginał składa się w archiwach Sekretariatu Generalnego Unii Europejskiej.

CONVENTION
DRAWN UP ON THE BASIS OF ARTICLE K.3
OF THE TREATY ON EUROPEAN UNION,
ON THE PROTECTION OF THE
EUROPEAN COMMUNITIES' FINANCIAL INTERESTS

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 26 July 1995;

DESIRING to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial interests of the European Communities;

NOTING that fraud affecting Community revenue and expenditure in many cases is not confined to a single country and is often committed by organized criminal networks;

CONVINCED that protection of the European Communities' financial interests calls for the criminal prosecution of fraudulent conduct injuring those interests and requires, for that purpose, the adoption of a common definition,

CONVINCED of the need to make such conduct punishable with effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, without prejudice to the possibility of applying other penalties in appropriate cases, and of the need, at least in serious cases, to make such conduct punishable with deprivation of liberty which can give rise to extradition,

RECOGNIZING that businesses play an important role in the areas financed by the European Communities and that those with decision-making powers in business should not escape criminal responsibility in appropriate circumstances,

DETERMINED to combat together fraud affecting the European Communities' financial interests by undertaking obligations concerning jurisdiction, extradition, and mutual cooperation,

HAVE AGREED on the following provisions:

ARTICLE 1

General provisions

1. For the purposes of this Convention, fraud affecting the European Communities' financial interests shall consist of:

(a) in respect of expenditure, any intentional act or omission relating to:

- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the misappropriation or wrongful retention of funds from the general budget of the European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities;
- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect;
- the misapplication of such funds for purposes other than those for which they were originally granted;

(b) in respect of revenue, any intentional act or omission relating to:

- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the illegal diminution of the resources of the general budget of the European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities;
- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect;
- misapplication of a legally obtained benefit, with the same effect.

2. Subject to Article 2(2), each Member State shall take the necessary and appropriate measures to transpose paragraph 1 into their national criminal law in such a way that the conduct referred to therein constitutes criminal offences.

3. Subject to Article 2(2), each Member State shall also take the necessary measures to ensure that the intentional preparation or supply of false, incorrect or incomplete statements or documents having the effect described in paragraph 1 constitutes a criminal offence if it is not already punishable as a principal offence or as participation in, instigation of, or attempt to commit, fraud as defined in paragraph 1.

4. The intentional nature of an act or omission as referred to in paragraphs 1 and 3 may be inferred from objective, factual circumstances.

ARTICLE 2

Penalties

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the conduct referred to in Article 1, and participating in, instigating, or attempting the conduct referred to in Article 1(1), are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, including, at least in cases of serious fraud, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition, it being understood that serious fraud shall be considered to be fraud involving a minimum amount to be set in each Member State. This minimum amount may not be set at a sum exceeding ECU 50 000.
2. However in cases of minor fraud involving a total amount of less than ECU 4 000 and not involving particularly serious circumstances under its laws, a Member State may provide for penalties of a different type from those laid down in paragraph 1.
3. The Council of the European Union, acting unanimously, may alter the amount referred to in paragraph 2.

ARTICLE 3

Criminal liability of heads of businesses

Each Member State shall take the necessary measures to allow heads of businesses or any persons having power to take decisions or exercise control within a business to be declared criminally liable in accordance with the principles defined by its national law in cases of fraud affecting the European Community's financial interests, as referred to in Article 1, by a person under their authority acting on behalf of the business.

ARTICLE 4

Jurisdiction

1. Each Member State shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Article 1 and 2(1) when:
 - fraud, participation in fraud or attempted fraud affecting the European Communities' financial interests is committed in whole or in part within its territory, including fraud for which the benefit was obtained in that territory;

- a person within its territory knowingly assists or induces the commission of such fraud within the territory of any other State;
- the offender is a national of the Member State concerned, provided that the law of that Member State may require the conduct to be punishable also in the country where it occurred.

2. Each Member State may declare, when giving the notification referred to in Article 11(2), that it will not apply the rule laid down in the third indent of paragraph 1 of this Article.

ARTICLE 5

Extradition and prosecution

1. Any Member State which, under its law, does not extradite its own nationals shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Articles 1 and 2(1), when committed by its own nationals outside its territory.

2. Each Member State shall, when one of its nationals is alleged to have committed in another Member State a criminal offence involving the conduct described in Articles 1 and 2(1), and it does not extradite that person to that other Member State solely on the ground of his or her nationality, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution if appropriate. In order to enable prosecution to take place, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted in accordance with the procedures laid down in Article 6 of the European Convention on Extradition. The requesting Member State shall be informed of the prosecution initiated and of its outcome.

3. A Member State may not refuse extradition in the event of fraud affecting the European Communities' financial interests for the sole reason that it concerns a tax or customs duty offence.

4. For the purposes of this Article, a Member State's own nationals shall be construed in accordance with any declaration made by it under Article 6(1)(b) of the European Convention on Extradition and with paragraph 1(c) of that Article.

ARTICLE 6

Cooperation

1. If a fraud as defined in Article 1 constitutes a criminal offence and concerns at least two Member States, those States shall cooperate effectively in the investigation, the prosecution and in carrying out the punishment imposed by means, for example, of mutual legal assistance, extradition, transfer of proceedings or enforcement of sentences passed in another Member State.
2. Where more than one Member State has jurisdiction and has the possibility of viable prosecution of an offence based on the same facts, the Member States involved shall cooperate in deciding which shall prosecute the offender or offenders with a view to centralizing the prosecution in a single Member State where possible.

ARTICLE 7

Ne bis in idem

1. Member States shall apply in their national criminal laws the "ne bis in idem" rule, under which a person whose trial has been finally disposed of in a Member State may not be prosecuted in another Member State in respect of the same facts, provided that if a penalty was imposed, it has been enforced, is actually in the process of being enforced or can no longer be enforced under the laws of the sentencing State.
2. A Member State may, when giving the notification referred to in Article 11(2), declare that it shall not be bound by paragraph 1 of this Article in one or more of the following cases:
 - (a) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad took place on its own territory either in whole or in part; in the latter case this exception shall not apply if those facts took place partly on the territory of the Member State where the judgment was rendered;
 - (b) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad constitute an offence directed against the security or other equally essential interests of that Member State;
 - (c) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad were committed by an official of that Member State contrary to the duties of his office.

3. The exceptions which may be the subject of a declaration under paragraph 2 shall not apply if the Member State concerned in respect of the same facts requested the other Member State to bring the prosecution or granted extradition of the person concerned.

4. Relevant bilateral or multilateral agreements concluded between Member States and relevant declarations shall remain unaffected by this Article.

ARTICLE 8

Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Convention must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice of the European Communities by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission of the European Communities concerning the application of Article 1 or 10 of this Convention which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice.

ARTICLE 9

Internal provisions

No provision in this Convention shall prevent Member States from adopting internal legal provisions which go beyond the obligations deriving from this Convention.

ARTICLE 10**Transmission**

1. Member States shall transmit to the Commission of the European Communities the text of the provisions transposing into their domestic law the obligations imposed on them under the provisions of this Convention.
2. For the purposes of implementing this Convention, the High Contracting Parties shall determine, within the Council of the European Union, the information to be communicated or exchanged between the Member States or between the Member States and the Commission, and also the arrangements for doing so.

ARTICLE 11**Entry into force**

1. This Convention shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of their constitutional requirements for adopting this Convention.
3. This Convention shall enter into force ninety days after the notification, referred to in paragraph 2, by the last Member State to fulfil that formality.

ARTICLE 12**Accession**

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.
2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.

4. This Convention shall enter into force with respect to any State that accedes to it ninety days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period of ninety days.

ARTICLE 13

Depositary

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Convention.

2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations, and also any other notification concerning this Convention.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

DONE at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

PROTOKÓŁ
SPORZĄDZONY NA PODSTAWIE ARTYKUŁU K.3
TRAKTATU O UNII EUROPEJSKIEJ DO KONWENCJI W SPRAWIE OCHRONY
INTERESÓW FINANSOWYCH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszego Protokołu, Państwa Członkowskie Unii Europejskiej,

ODWOŁUJĄC SIĘ do Aktu Rady Unii Europejskiej z dnia 27 września 1996 roku,

PRAGNĄC ZAPEWNIĆ, że ich systemy prawa karnego wspierają w sposób skuteczny ochronę interesów finansowych Wspólnot Europejskich;

UZNAJĄC znaczenie Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 roku dla zwalczania nadużyć finansowych wpływających na wspólnotowe dochody i wydatki;

ŚWIADOME, iż interesy finansowe Wspólnot Europejskich mogą zostać narażone na szkodę bądź zagrożone przez inne przestępstwa, w szczególności przez działania korupcyjne, popełniane przez funkcjonariuszy wspólnotowych odpowiedzialnych za pobieranie, zarządzanie lub dystrybucję pozostających pod ich kontrolą funduszy wspólnotowych, lub przeciwko tym funkcjonariuszom;

UWZGLĘDNIAJĄC, że osoby z różnych krajów, zatrudnione w różnych agencjach lub organach publicznych mogą być zaangażowani w taką korupcję oraz, że w interesie skutecznego zapobiegania takiej korupcji o konsekwencjach międzynarodowych, niezmiernie istotne jest, aby ze względu na jej naganny charakter, postrzegana była w podobny sposób przez systemy prawa karnego Państw Członkowskich;

STWIERDZAJĄC, iż prawo karne kilku Państw Członkowskich w zakresie przestępstw ogólnie związanych z pełnieniem funkcji publicznych oraz prawo w szczególności dotyczące korupcji, obejmuje jedynie zachowania podejmowane przez lub przeciwko krajowym funkcjonariuszom publicznym, a nie obejmuje albo obejmuje wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, działania korupcyjne z udziałem funkcjonariuszy wspólnotowych, czy też funkcjonariuszy innych Państw Członkowskich;

PRZEKONANE o potrzebie przyjęcia przepisów prawa krajowego tam, gdzie nie uznaje ono za karalne aktów korupcji z udziałem funkcjonariuszy wspólnotowych albo funkcjonariuszy Państw Członkowskich, szkodzących lub mogących zaszkodzić interesom finansowym Wspólnot Europejskich;

PRZEKONANE także o tym, iż przyjęcie takiego prawa krajowego nie powinno być ograniczone, w stosunku do funkcjonariuszy wspólnotowych, wyłącznie do aktów czynnej lub biernej korupcji, lecz powinno być poszerzone także o inne przestępstwa popełniane na szkodę bądź mogące zaszkodzić dochodom i wydatkom Wspólnot Europejskich, łącznie z przestępstwami popełnianymi przez lub przeciwko osobom, którym powierza się najdalej idące kompetencje;

UWZGLĘDNIAJĄC, iż należy także ustanowić właściwe reguły dotyczące wymiaru sprawiedliwości i wzajemnej współpracy, bez uszczerbku dla warunków prawnych, zgodnie z którymi powinny być one stosowane w szczególnych przypadkach, łącznie ze zniesieniem immunitetu w odpowiednim przypadku;

UWZGLĘDNIAJĄC, iż istotne postanowienia Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 roku powinny mieć zastosowanie do przestępstw określonych w niniejszym Protokole,

UZGODNIŁY NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego Protokołu:

1. a) „funkcjonariusz” oznacza każdego funkcjonariusza „wspólnotowego” bądź „krajowego”, łącznie z funkcjonariuszami krajowymi innych Państw Członkowskich;
- b) „funkcjonariusz wspólnotowy” oznacza:
 - każdą osobę, która jest urzędnikiem lub innym pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę, w rozumieniu regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich albo warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich,
 - każdą osobę oddelegowaną do Wspólnot Europejskich przez Państwa Członkowskie lub przez inne organy prywatne bądź publiczne, która pełni takie same funkcje jak pozostali urzędnicy Wspólnoty Europejskiej lub inni pracownicy.

Członkowie organów utworzonych zgodnie z Traktatami ustanawiającymi Wspólnoty Europejskie oraz personel takich organów traktowani są jako funkcjonariusze wspólnotowi w zakresie, w jakim regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich albo warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich nie mają wobec nich zastosowania;

- c) określenie „funkcjonariusz krajowy” należy rozumieć w odniesieniu do definicji „funkcjonariusza” lub „funkcjonariusza publicznego” w prawie krajowym Państwa Członkowskiego, w którym dana osoba pełni taką funkcję do celów stosowania prawa karnego tego Państwa Członkowskiego.

Niemniej jednak, w przypadku procedur dotyczących funkcjonariusza Państwa Członkowskiego, podjętych przez inne Państwo Członkowskie, to drugie nie jest zobowiązane do stosowania definicji „funkcjonariusza krajowego” jeżeli nie jest ona zgodna z jego prawem krajowym;

2. „Konwencja” oznacza Konwencję sporządzoną na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 roku;

ARTYKUŁ 2

Korupcja bierna

1. Do celów niniejszego Protokołu korupcja bierna oznacza umyślne zachowanie funkcjonariusza, który bezpośrednio bądź przez pośrednika żąda lub osiąga jakiegokolwiek korzyści dla siebie albo dla strony trzeciej, lub też akceptuje obietnicę takiej korzyści dla podjęcia albo powstrzymania działań należących do jego obowiązków lub pod warunkiem wykonania jego zadań z naruszeniem służbowych obowiązków w sposób szkodzący lub mogący zaszkodzić interesom finansowym Wspólnot Europejskich.
2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że sposób postępowania określony w ustępie 1 traktowany jest jako przestępstwo.

ARTYKUŁ 3

Korupcja czynna

1. Do celów niniejszego Protokołu korupcja czynna oznacza umyślne działanie kogokolwiek, kto obiecuje albo udziela, bezpośrednio lub przez pośrednika, jakiegokolwiek korzyści samemu funkcjonariuszowi lub stronie trzeciej dla funkcjonariusza, dla podjęcia albo powstrzymania się przez funkcjonariusza od działań należących do jego obowiązków dla wykonania jego zadań z naruszeniem służbowych obowiązków w sposób szkodzący lub mogący wyrządzić szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich.
2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że sposób postępowania określony w ustępie 1 traktowany jest jako przestępstwo.

ARTYKUŁ 4

Dostosowanie

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, iż w stosowanym przez nie prawie karnym znamiona przestępstw popełnianych przez ich funkcjonariuszy krajowych podczas pełnienia funkcji, składające się na sposób postępowania określony w artykule 1 Konwencji, stosuje się podobnie w przypadkach, gdy przestępstwa takie są popełniane przez funkcjonariuszy wspólnotowych podczas wykonywania przez nich ich obowiązków.
2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, iż w stosowanym przez nie prawie karnym rodzaje przestępstw określone w ustępie 1 niniejszego artykułu oraz w artykułach 2 i 3, popełnianych przez lub przeciwko ministrom rządowym, przez lub przeciwko wybranym członkom izb parlamentarnych, oraz przez lub przeciwko członkom sądów najwyższych albo członkom Trybunału Obrachunkowego w czasie pełnienia przez nich funkcji, stosuje się podobnie w przypadkach przestępstw popełnianych przez lub przeciwko, członkom Komisji Wspólnot Europejskich, Parlamentu Europejskiego, Trybunału Sprawiedliwości i Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich, stosownie do wykonywanych przez nich obowiązków.

3. W przypadku przyjęcia przez Państwo Członkowskie specjalnego ustawodawstwa dotyczącego działań lub zaniechań, za które odpowiedzialni są ministrowie rządowi z racji ich szczególnej pozycji politycznej w danym Państwie Członkowskim, ustęp 2 niniejszego artykułu może nie mieć zastosowania do takiego ustawodawstwa pod warunkiem, że Państwo Członkowskie zapewni, że członkowie Komisji Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu karnemu wykonującemu postanowienia artykułów 2 i 3 oraz ustępu 1 niniejszego artykułu.
4. Ustępy 1-3 pozostają bez uszczerbku dla przepisów stosowanych w każdym Państwie Członkowskim, dotyczących procedury karnej oraz ustalania właściwości sądu.
5. Niniejszy Protokół stosuje się w pełni w odniesieniu do zniesienia immunitetu, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie, Protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, statutem Trybunału Sprawiedliwości oraz tekstami przyjętymi do celów wprowadzenia ich w życie.

ARTYKUŁ 5

Kary

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że zachowanie określone w artykule 2 i 3, uczestniczenie w takich zachowaniach oraz ich nakłanianie do nich, podlega skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom karnym za popełnienie przestępstwa, przynajmniej w poważnych sprawach łącznie z karami pozbawienia wolności, które mogą być podstawą do ekstradycji.
2. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla wykonywania uprawnień dyscyplinarnych przez właściwe władze wobec funkcjonariuszy krajowych lub funkcjonariuszy wspólnotowych. Przy określaniu kary, jaka ma być nałożona krajowe sądy karne mogą, stosownie do zasad ich prawa krajowego, brać pod uwagę wszelkie nałożone już kary dyscyplinarne w stosunku do tej samej osoby i za ten sam czyn.

ARTYKUŁ 6

Jurysdykcja

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji w ramach przestępstw określonych zgodnie z artykułami 2, 3 i 4, w przypadku gdy:
 - a) przestępstwo zostało popełnione całkowicie lub częściowo na jego terytorium;
 - b) przestępca jest obywatelem lub funkcjonariuszem danego państwa;
 - c) przestępstwo zostało popełnione przeciwko jednej z osób określonych w artykule 1 lub przeciwko członkowi jednej z instytucji określonych w artykule 4 ustęp 2, a osoby te są obywatelami danego państwa;
 - d) przestępca jest funkcjonariuszem wspólnotowym pracującym dla instytucji Wspólnoty Europejskiej, bądź organu utworzonego zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnoty Europejskie, posiadającego siedzibę główną w danym Państwie Członkowskim.
2. Każde Państwo Członkowskie może, podczas dokonywania notyfikacji przewidzianej w artykule 9 ustęp 2, zadeklarować, iż nie będzie stosować albo będzie stosować wyłącznie w szczególnych przypadkach lub warunkach, jedno lub więcej z postanowień dotyczących jurysdykcji, ustanowionych w ustępie 1 litera b), c) i d).

ARTYKUŁ 7

Stosunek do Konwencji

1. Artykuł 3, artykuł 5 ustęp 1, 2 i 4 oraz artykuł 6 Konwencji, stosuje się w przypadku wystąpienia odniesienia do postępowania określonego w artykułach 2, 3 i 4 niniejszego Protokołu.
2. Następujące postanowienia Konwencji stosuje się do niniejszego Protokołu:
 - artykuł 7 pod warunkiem, że nie zostało inaczej wskazane przy dokonywaniu notyfikacji przewidzianej w artykule 9 ustęp 2 niniejszego Protokołu, wszelkie deklaracje w rozumieniu artykułu 7 ustęp 2 Konwencji stosuje się również do niniejszego Protokołu,
 - artykuł 9,
 - artykuł 10.

ARTYKUŁ 8

Trybunał Sprawiedliwości

1. Wszelkie spory między Państwami Członkowskimi dotyczące wykładni lub stosowania niniejszego Protokołu muszą na etapie wstępnym zostać zanalizowane przez Radę, zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, w celu osiągnięcia rozstrzygnięcia.

W przypadku braku rozstrzygnięcia w ciągu sześciu miesięcy, sprawa może zostać przekazana do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przez stronę sporu.

2. Wszelkie spory między jednym lub wieloma Państwami Członkowskimi a Komisją Wspólnot Europejskich, dotyczące artykułu 1, z wyjątkiem punktu 1 litera c), artykułu 2, 3, 4 lub artykułu 7 ustęp 2 tiret trzecie niniejszego Protokołu, które okazały się niemożliwe do rozwiązania w drodze negocjacji, mogą zostać przedłożone Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

ARTYKUŁ 9

Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół podlega przyjęciu przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

2. Państwa Członkowskie notyfikują sekretarzowi generalnemu Rady Unii Europejskiej zakończenie procedur konstytucyjnych koniecznych, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi, do przyjęcia niniejszego Protokołu.

3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie 90 dni po notyfikacji przewidzianej w ustępie 2, przez Państwo, które będąc członkiem Unii Europejskiej w momencie przyjęcia przez Radę aktu sporządzającego niniejszy Protokół, jako ostatnie dopełniło formalności. Jednakże, jeśli Konwencja nie wejdzie jeszcze w tym dniu w życie, Protokół niniejszy wchodzi w życie w dniu wejścia w życie Konwencji.

ARTYKUŁ 10

Przystąpienie nowych Państw Członkowskich

1. Niniejszy Protokół jest otwarty na przystąpienie każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.
2. Tekst niniejszego Protokołu w języku państwa przystępującego sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, jest autentyczny.
3. Dokumenty przystąpienia składane są u depozytariusza.
4. Niniejszy Protokół wchodzi w życie odnośnie do każdego państwa przystępującego do niego po 90 dniach od zdeponowania dokumentu przystąpienia lub z datą wejścia w życie niniejszego Protokołu, jeżeli jeszcze nie wszedł w życie w chwili upływu wspomnianego okresu 90 dni.

ARTYKUŁ 11

Zastrzeżenia

1. Nie mogą być składane żadne zastrzeżenia z wyjątkiem przewidzianych w artykule 6 ustęp 2.
2. Każde Państwo Członkowskie, które złożyło zastrzeżenie, może je wycofać w każdym czasie, w całości lub w części poprzez notyfikowanie depozytariuszowi. Wycofanie staje się skuteczne od dnia w którym depozytariusz otrzymał notyfikację.

ARTYKUŁ 12

Depozytariusz

1. Sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej pełni funkcję depozytariusza niniejszego Protokołu.
2. Depozytariusz publikuje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich informacje o postępie w przyjęciach i przystąpieniach, deklaracje i zastrzeżenia oraz wszelkie inne notyfikacje odnoszące się do niniejszego Protokołu.

W dowód czego niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym Protokołem

Sporządzono w jednym oryginale w językach: angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim oraz włoskim.

Teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, a oryginał jest zdeponowany w archiwach sekretarza generalnego Rady Unii Europejskiej.

**PROTOCOL
DRAWN UP ON THE BASIS OF ARTICLE K.3
OF THE TREATY ON EUROPEAN UNION
TO THE CONVENTION ON THE PROTECTION
OF THE EUROPEAN COMMUNITIES' FINANCIAL INTERESTS**

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Protocol, Member States of the European Union,

REFERRING to the act of the Council of the European Union of the twenty-seventh day of September in the year one thousand nine hundred and ninety-six;

DESIRING to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial interests of the European Communities;

RECOGNIZING the importance of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 for combating fraud affecting Community revenue and expenditure;

AWARE that the financial interests of the European Communities may be damaged or threatened by other criminal offences, particularly acts of corruption by or against national and Community officials, responsible for the collection, management or disbursement of Community funds under their control;

CONSIDERING that people of different nationalities, employed by different public agencies or bodies, may be involved in such corruption and that, in the interests of effective action against such corruption with international ramifications, it is important for their reprehensible nature to be perceived in a similar manner under Member States' criminal laws;

NOTING that several Member States' criminal law on crime linked to the exercise of public duties in general and concerning corruption in particular covers only acts committed by or against their national officials and does not cover, or covers only in exceptional cases, conduct involving Community officials or officials of other Member States;

CONVINCED of the need for national law to be adapted where it does not penalize acts of corruption that damage or are likely to damage the financial interests of the European Communities involving Community officials or officials of other Member States;

CONVINCED also that such adaptation of national law should not be confined, in respect of Community officials, to acts of active or passive corruption, but should be extended to other crimes affecting or likely to affect the revenue or expenditure of the European Communities, including crimes committed by or against persons in whom the highest responsibilities are vested;

CONSIDERING that appropriate rules should also be laid down on jurisdiction and mutual cooperation, without prejudice to the legal conditions under which they are to apply in specific cases, including waiver of immunity where appropriate;

CONSIDERING finally that the relevant provisions of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 should be made applicable to the criminal acts covered by this Protocol,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

ARTICLE 1

Definitions

For the purposes of this Protocol:

- 1) (a) "official" shall mean any "Community" or "national" official, including any national official of another Member State;
- (b) the term "Community official" shall mean:
 - any person who is an official or other contracted employee within the meaning of the Staff Regulations of officials of the European Communities or the Conditions of employment of other servants of the European Communities;
 - any person seconded to the European Communities by the Member States or by any public or private body, who carries out functions equivalent to those performed by European Community officials or other servants.

Members of bodies set up in accordance with the Treaties establishing the European Communities and the staff of such bodies shall be treated as Community officials, inasmuch as the Staff Regulations of the European Communities or the Conditions of employment of other servants of the European Communities do not apply to them;

(c) the term "national official" shall be understood by reference to the definition of "official" or "public officer" in the national law of the Member State in which the person in question performs that function for the purposes of application of the criminal law of that Member State;

Nevertheless, in the case of proceedings involving a Member State's official initiated by another Member State the latter shall not be bound to apply the definition of "national official" except insofar as that definition is compatible with its national law.

2) "Convention" shall mean the Convention drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the protection of the European Communities' financial interests, of 26 July 1995.

ARTICLE 2

Passive corruption

1. For the purposes of this Protocol, the deliberate action of an official, who, directly or through an intermediary, requests or receives advantages of any kind whatsoever, for himself or for a third party, or accepts a promise of such an advantage, to act or refrain from acting in accordance with his duty or in the exercise of his functions in breach of his official duties in a way which damages or is likely to damage the European Communities' financial interests shall constitute passive corruption.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that conduct of the type referred to in paragraph 1 is made a criminal offence.

ARTICLE 3

Active corruption

1. For the purposes of this Protocol, the deliberate action of whosoever promises or gives, directly or through an intermediary, an advantage of any kind whatsoever to an official for himself or for a third party for him to act or refrain from acting in accordance with his duty or in the exercise of his functions in breach of his official duties in a way which damages or is likely to damage the European Communities' financial interests shall constitute active corruption.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that conduct of the type referred to in paragraph 1 is made a criminal offence.

ARTICLE 4**Assimilation**

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that in its criminal law the descriptions of the offences constituting conduct of the type referred to in Article 1 of the Convention committed by its national officials in the exercise of their functions apply similarly in cases where such offences are committed by Community officials in the exercise of their duties.
2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that in its criminal law the descriptions of the offences referred to in paragraph 1 of this Article and in Articles 2 and 3 committed by or against its Government Ministers, elected members of its parliamentary chambers, the members of its highest Courts or the members of its Court of Auditors in the exercise of their functions apply similarly in cases where such offences are committed by or against members of the Commission of the European Communities, the European Parliament, the Court of Justice and the Court of Auditors of the European Communities respectively in the exercise of their duties.
3. Where a Member State has enacted special legislation concerning acts or omissions for which Government Ministers are responsible by reason of their special political position in that Member State, paragraph 2 of this Article may not apply to such legislation, provided that the Member State ensures that Members of the Commission of the European Community are covered by the criminal legislation implementing Articles 2 and 3 and paragraph 1 of this Article.
4. Paragraphs 1, 2 and 3 shall be without prejudice to the provisions applicable in each Member State concerning criminal proceedings and the determination of the competent court.
5. This Protocol shall apply in full accordance with the relevant provisions of the Treaties establishing the European Communities, the Protocol on the Privileges and Immunities of the European Communities, the Statutes of the Court of Justice and the texts adopted for the purpose of their implementation, as regards the withdrawal of immunity.

ARTICLE 5**Penalties**

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the conduct referred to in Articles 2 and 3, and participating in and instigating the conduct in question, are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, including, at least in serious cases, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition.
2. Paragraph 1 shall be without prejudice to the exercise of disciplinary powers by the competent authorities against national officials or Community officials. In determining the penalty to be imposed, the national criminal courts may, in accordance with the principles of their national law, take into account any disciplinary penalty already imposed on the same person for the same conduct.

ARTICLE 6**Jurisdiction**

1. Each Member State shall take the measures necessary to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Articles 2, 3 and 4 where:
 - (a) the offence is committed in whole or in part within its territory;
 - (b) the offender is one of its nationals or one of its officials;
 - (c) the offence is committed against one of the persons referred to in Article 1 or a member of one of the institutions referred to in Article 4(2) who is one of its nationals;
 - (d) the offender is a Community official working for a European Community institution or a body set up in accordance with the Treaties establishing the European Communities which has its headquarters in the Member State concerned.
2. Each Member State may declare when giving the notification provided for in Article 9(2) that it will not apply or will apply only in specific cases or conditions one or more of the jurisdiction rules laid down in paragraph 1(b), (c), and (d).

ARTICLE 7

Relation to the Convention

1. Article 3, Article 5(1), (2) and (4) and Article 6 of the Convention shall apply as if there were a reference to the conduct referred to in Articles 2, 3 and 4 of this Protocol.
2. The following provisions of the Convention shall also apply to this Protocol:
 - Article 7, on the understanding that, unless otherwise indicated at the time of the notification provided for in Article 9(2) of this Protocol, any declaration within the meaning of Article 7(2) of the Convention shall also apply to this Protocol;
 - Article 9;
 - Article 10.

ARTICLE 8

Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Protocol must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice of the European Communities by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission of the European Communities concerning Article 1, with the exception of point 1(c), or Articles 2, 3 and 4, or the third indent of Article 7(2) of this Protocol which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice of the European Communities.

ARTICLE 9**Entry into force**

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the procedures required under their respective constitutional rules for adopting this Protocol.
3. This Protocol shall enter into force ninety days after the notification provided for in paragraph 2 has been given by the State which, being a Member of the European Union at the time of adoption by the Council of the Act drawing up this Protocol, is the last to fulfil that formality. If, however, the Convention has not entered into force on that date, this Protocol shall enter into force on the date on which the Convention enters into force.

ARTICLE 10**Accession of new Member States**

1. This Protocol shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.
2. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.
3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.
4. This Protocol shall enter into force with respect to any State that accedes to it ninety days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of this Protocol if it has not yet entered into force at the time of expiry of the said period of ninety days.

ARTICLE 11**Reservations**

1. No reservation shall be authorized with the exception of those provided for in Article 6(2).
2. Any Member State which has entered a reservation may withdraw it at any time in whole or in part by notifying the depositary. Withdrawal shall take effect on the date on which the depositary receives the notification.

ARTICLE 12**Depositary**

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.
2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations and any other notification concerning this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Dublin on the twenty-seventh day of September in the year one thousand nine hundred and ninety-six in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

PROTOKÓŁ

SPORZĄDZONY NA PODSTAWIE ARTYKUŁU K.3 TRAKTATU O UNII EUROPEJSKIEJ W
SPRAWIE WYKŁADNI W TRYBIE PREJUDYCJALNYM PRZEZ TRYBUNAŁ
SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH KONWENCJI W SPRAWIE OCHRONY
INTERESÓW FINANSOWYCH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH - DEKLARACJA
DOTYCZĄCA JEDNOCZESNEGO PRZYJĘCIA KONWENCJI W SPRAWIE OCHRONY
INTERESÓW FINANSOWYCH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH ORAZ PROTOKOŁU W
SPRAWIE WYKŁADNI W TRYBIE PREJUDYCJALNYM PRZEZ TRYBUNAŁ
SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH TEJ KONWENCJI - OŚWIADCZENIE
ZŁOŻONE ZGODNIE Z ARTYKUŁEM 2

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

UZGODNIŁY następujące postanowienia, stanowiące załącznik do Konwencji:

ARTYKUŁ 1

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy, zgodnie z warunkami ustanowionymi niniejszym Protokołem, do wydawania orzeczeń wstępnych w sprawie wykładni Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz Protokołu do tej Konwencji, sporządzonego w dniu 27 września 1996 roku, zwanego dalej „pierwszym Protokołem”.

ARTYKUŁ 2

1. W oświadczeniu złożonym w chwili podpisywania niniejszego Protokołu oraz w jakimkolwiek późniejszym terminie, każde Państwo Członkowskie może przyjąć właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich do orzekania w trybie prejudycjalnym w sprawie wykładni Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz pierwszego Protokołu do tej Konwencji, zgodnie z warunkami wyszczególnionymi w ustępie 2 litera a) i b).

2. Państwo Członkowskie, składając oświadczenie na podstawie ustępu 1 może określić, iż:
 - a) każdy sąd czy trybunał tego Państwa, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, może zwrócić się Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o rozpatrzenie w trybie prejudycjalnym pytania podniesionego w sprawie przed nim zawisłej i dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich i pierwszego Protokołu, jeżeli sąd bądź trybunał taki uzna, iż decyzja w danej sprawie jest niezbędna do wydania orzeczenia, lub
 - b) każdy sąd czy trybunał tego Państwa może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o rozpatrzenie w trybie prejudycjalnym pytania podniesionego w sprawie przed nim zawisłej i dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich i pierwszego Protokołu, jeżeli ten sąd lub trybunał uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania orzeczenia.

ARTYKUŁ 3

1. Mają zastosowanie Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz regulamin proceduralny Trybunału Sprawiedliwości.
2. Zgodnie ze Statutem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, każde Państwo Członkowskie, bez względu na to czy złożyło oświadczenie na podstawie artykułu 2, ma prawo przedłożyć Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stanowiska w sprawie lub uwagi na piśmie dotyczące spraw zaistniałych na podstawie artykułu 1.

ARTYKUŁ 4

1. Niniejszy Protokół podlega przyjęciu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.
2. Państwa Członkowskie notyfikują depozytariuszowi o wypełnieniu odpowiednich wymogów konstytucyjnych przyjęcia niniejszego Protokołu oraz przekazują mu oświadczenie sporządzone zgodnie z artykułem 2.
3. Protokół niniejszy wchodzi w życie 90 dni od powiadomienia określonego w ustępie 2, dokonanego przez ostatnie Państwo Członkowskie Unii Europejskiej, które miało dopełnić tej formalności. Jednakże, Protokół niniejszy wchodzi w życie najwcześniej w tym samym czasie, kiedy Konwencja w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich.

ARTYKUŁ 5

1. Protokół niniejszy jest otwarty na przystąpienie każdego Państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.
2. Dokumenty przystąpienia są składane u depozytariusza.
3. Tekst niniejszego Protokołu, sporządzony w języku państwa przystępującego, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, jest autentyczny.
4. W stosunku do przystępującego państwa niniejszy Protokół wchodzi w życie po upływie dziewięćdziesięciu dni od dnia złożenia dokumentu przystąpienia lub z dniem wejścia w życie niniejszego Protokołu, jeżeli nie wszedł on jeszcze w życie po upływie wspomnianego okresu dziewięćdziesięciu dni.

ARTYKUŁ 6

Każde Państwo stające się członkiem Unii Europejskiej i przystępujące do Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, zgodnie z artykułem 12 tej Konwencji, ma obowiązek przyjąć postanowienia niniejszego Protokołu.

ARTYKUŁ 7

1. Zmiany niniejszego Protokołu mogą być proponowane przez Państwa, będące Wysoką Umawiającą się Stroną. Wszelkie propozycje zmian są przekazywane depozytariuszowi, który przedstawia je Radzie.
2. Zmiany ustanawia Rada, która zaleca ich przyjęcie przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.
3. Zmiany tak uchwalone wchodzi w życie zgodnie z postanowieniami artykułu 4.

ARTYKUŁ 8

1. Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej pełni rolę depozytariusza niniejszego Protokołu.
2. Depozytariusz publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* notyfikacje, dokumenty lub komunikaty dotyczące niniejszego Protokołu.

Na dowód powyższego, niżej wymienieni Pełnomocnicy, złożyli swoje podpisy.

Sporządzono w Brukseli, dnia dwudziestego dziewiątego listopada roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego szóstego w jednym egzemplarzu oryginalnym w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, irlandzkim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny.

DEKLARACJA

dotycząca jednoczesnego przyjęcia Konwencji
w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich
oraz Protokołu w sprawie wykładni w trybie prejudycjalnym
przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich tej Konwencji

Przedstawiciele Rządów Państw Członkowskich Unii Europejskiej spotykający się w ramach Rady,

W momencie podpisywania aktu Rady sporządzającego Protokół w sprawie wykładni w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich,

Pragnąc zapewnić, by wykładnia wspomnianej Konwencji była w miarę możliwości jednolita i skuteczna od momentu jej wejścia w życie,

Deklarują niniejszym wolę podjęcia stosownych kroków celem zapewnienia, iż procedury krajowe przyjęcia Konwencji w sprawie ochrony e interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz Protokołu dotyczącego jej wykładni zostaną sfinalizowane jednocześnie i w możliwie jak najwcześniejszym terminie.

Na dowód powyższego, niżej wymienieni Pełnomocnicy, złożyli swoje podpisy.

Sporządzono w Brukseli, dnia dwudziestego dziewiątego listopada roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego szóstego.

OŚWIADCZENIE
ZŁOŻONE ZGODNIE Z ARTYKULEM 2

W momencie podpisywania niniejszego Protokołu, następujące Państwa zadeklarowały, iż akceptują właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, zgodnie z procedurami przewidzianymi w artykule 2:

Królestwo... zgodnie z procedurami ustanowionymi w artykule 2 ustęp 2 litera a);

Republika ...zgodnie z procedurami ustanowionymi w artykule 2 ustęp 2 litera b).

OŚWIADCZENIE

Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Niderlandów oraz Republika Austrii zastrzegają sobie prawo do ustanawiania przepisów w prawie krajowym stwierdzających, iż w przypadku podniesienia kwestii dotyczącej wykładni Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, nierozstrzygniętej przed sądem lub trybunałem krajowym, którego decyzje nie podlegają zaskarżeniu na mocy prawa krajowego, taki sąd lub trybunał będzie zobowiązany do przekazania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości.

PROTOCOL,
DRAWN UP ON THE BASIS OF ARTICLE K.3
OF THE TREATY ON EUROPEAN UNION, ON THE INTERPRETATION,
BY WAY OF PRELIMINARY RULINGS, BY THE COURT OF JUSTICE
OF THE EUROPEAN COMMUNITIES OF THE CONVENTION
ON THE PROTECTION OF THE
EUROPEAN COMMUNITIES' FINANCIAL INTERESTS

The High Contracting Parties,

Have agreed on the following provisions, which shall be annexed to the Convention:

ARTICLE 1

The Court of Justice of the European Communities shall have jurisdiction, under the conditions laid down in this Protocol, to give preliminary rulings on the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the Protocol to that Convention drawn up on 27 September 1996, hereinafter referred to as "the first Protocol".

ARTICLE 2

1. By a declaration made at the time of the signing of this Protocol or at any time thereafter, any Member State shall be able to accept the jurisdiction of the Court of Justice of the European Communities to give preliminary rulings on the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the first Protocol to that Convention under the conditions specified in either paragraph 2(a) or paragraph 2(b).

2. A Member State making a declaration under paragraph 1 may specify that either:
 - (a) any court or tribunal of that State against whose decisions there is no judicial remedy under national law may request the Court of Justice of the European Communities to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the first Protocol thereto if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment, or
 - (b) any court or tribunal of that State may request the Court of Justice of the European Communities to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the first Protocol thereto if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment.

ARTICLE 3

1. The Protocol on the Statute of the Court of Justice of the European Communities and the Rules of Procedure of that Court of Justice shall apply.
2. In accordance with the Statute of the Court of Justice of the European Communities, any Member State, whether or not it has made a declaration pursuant to Article 2, shall be entitled to submit statements of case or written observations to the Court of Justice of the European Communities in cases which arise under Article 1.

ARTICLE 4

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
2. Member States shall notify the depositary of the completion of their respective constitutional requirements for adopting this Protocol and communicate to him any declaration made pursuant to Article 2.
3. This Protocol shall enter into force ninety days after the notification, referred to in paragraph 2, by the Member State which, being a member of the European Union on the date of adoption by the Council of the act drawing up this Protocol, is the last to fulfil that formality. However, it shall at the earliest enter into force at the same time as the Convention on the protection of the European Communities' financial interests.

ARTICLE 5

1. This Protocol shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.
2. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.
3. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.
4. This Protocol shall enter into force with respect to any State that accedes to it ninety days after the date of deposit of its instrument of accession, or on the date of the entry into force of this Protocol if the latter has not yet come into force when the said period of ninety days expires.

ARTICLE 6

Any State that becomes a member of the European Union and accedes to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests in accordance with Article 12 thereof shall accept the provisions of this Protocol.

ARTICLE 7

1. Amendments to this Protocol may be proposed by any Member State, being a High Contracting Party. Any proposal for an amendment shall be sent to the depositary, who shall forward it to the Council.
2. Amendments shall be established by the Council, which shall recommend that they be adopted by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
3. Amendments thus established shall enter into force in accordance with the provisions of Article 4.

ARTICLE 8

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.
2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities the notifications, instruments or communications concerning this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six, in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic.

DECLARATION

concerning the simultaneous adoption
of the Convention on the protection of the European Communities'
financial interests and the Protocol on the interpretation
by way of preliminary rulings,
by the Court of Justice of the European Communities,
of that Convention

The Representatives of the Governments of the Member States of the European Union
meeting within the Council,

At the time of the signing of the Council act drawing up the Protocol on the interpretation,
by way of preliminary rulings, by the Court of Justice of the European Communities of the
Convention on the protection of the European Communities' financial interests,

Wishing to ensure that the said Convention is interpreted as effectively and uniformly as
possible as from its entry into force,

Declare themselves willing to take appropriate steps to ensure that the national procedures
for adopting the Convention on the protection of the European Communities' financial
interests and the Protocol concerning its interpretation are completed simultaneously at the
earliest opportunity.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Declaration.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred
and ninety-six.

DRUGI PROTOKÓŁ
DO KONWENCJI W SPRAWIE OCHRONY
INTERESÓW FINANSOWYCH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,
SPORZĄDZONY NA PODSTAWIE ARTYKUŁU K.3
TRAKTATU O UNII EUROPEJSKIEJ

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszego protokołu, Państwa Członkowskie Unii Europejskiej,

ODWOLUJĄC SIĘ do Aktu Rady Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 1997 roku;

PRAGNĄC zapewnić, że ich ustawodawstwo karne skutecznie przyczynia się do ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich;

UZNAJĄC znaczenie Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 roku w zwalczaniu nadużyć finansowych wpływających na dochody i wydatki Wspólnoty;

UZNAJĄC znaczenie Protokołu z dnia 27 września 1996 roku do wspomnianej Konwencji dla zwalczania korupcji naruszającej lub mogącej naruszyć interesy finansowe Wspólnot Europejskich;

ŚWIADOME, że interesy finansowe Wspólnot Europejskich mogą zostać naruszone lub zagrożone działaniami prowadzonymi w imieniu osób prawnych oraz działaniami obejmującymi pranie pieniędzy;

PRZEKONANE o potrzebie dostosowania prawa krajowego, w miarę potrzeb, w celu zagwarantowania, aby osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności w przypadkach dokonanych na ich korzyść nadużyć finansowych lub czynnej korupcji i prania pieniędzy, które naruszają lub mogą naruszyć interesy finansowe Wspólnot Europejskich;

PRZEKONANE o potrzebie dostosowania prawa krajowego, w miarę potrzeb, do karania aktów prania pieniędzy pochodzących z nadużyć finansowych lub korupcji, wyrządzających szkodę lub mogących zaszkodzić interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz do konfiskowania wpływów pieniężnych z takiego nadużycia finansowego lub korupcji;

PRZEKONANE o potrzebie dostosowania prawa krajowego, w miarę potrzeb, w celu zapobiegania odmowie wzajemnej pomocy wyłącznie dlatego, że przestępstwa objęte niniejszym protokołem dotyczą lub są uznawane za przestępstwa podatkowe lub celne;

ZWRACAJĄC UWAGĘ, że współpraca między Państwami Członkowskimi podlega już Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 roku, ale także zwracając uwagę, że bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego, istnieje potrzeba przygotowania właściwego przepisu w zakresie współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia skutecznego przeciwdziałania nadużyciom finansowym, czynnej i biernej korupcji oraz związanemu z nimi praniu pieniędzy, wyrządzającym szkodę lub mogących zaszkodzić interesom finansowym Wspólnot Europejskich, w tym wymianie informacji między Państwami Członkowskimi i Komisją;

ZWAŻYWSZY, że w celu wspierania i ułatwiania wymiany informacji, konieczne jest zagwarantowanie właściwej ochrony danych osobowych;

ZWAŻYWSZY, że wymiana informacji nie powinna zakłócać prowadzonych postępowań oraz że, w związku z tym, konieczne jest do celów takiej ochrony zapewnienie tajności postępowania;

ZWAŻYWSZY, że należy przygotować właściwe postanowienia w sprawie kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich;

ZWAŻYWSZY wreszcie, że istotne postanowienia Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 roku powinny mieć zastosowanie do przestępstw określonych w niniejszym protokole,

UZGODNIŁY NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego protokołu:

- a) „Konwencja” oznacza Konwencję sporządzoną na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 roku;

- b) „nadużycie finansowe” oznacza działanie określone w artykule 1 Konwencji;
- c) - „korupcja bierna” oznacza czyn określony w artykule 2 Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej do Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 27 września 1996 roku ,
 - „korupcja czynna” oznacza czyn określony w artykule 3 tego protokołu;
- d) „osoba prawna” oznacza jakikolwiek podmiot mający taki status według przepisów właściwego prawa krajowego, z wyjątkiem państw lub innych instytucji publicznych pełniących funkcje władcze oraz organizacji międzynarodowych prawa publicznego;
- e) „Pranie pieniędzy” oznacza czyn określony w artykule 1 tiret trzecie dyrektywy Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 roku w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy, w odniesieniu do wpływów pieniężnych pochodzących z nadużyć finansowych, co najmniej w poważnych przypadkach oraz z korupcji czynnej i biernej.

ARTYKUŁ 2

Pranie pieniędzy

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do uznania prania pieniędzy za przestępstwo.

ARTYKUŁ 3

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne dla zapewnienia, aby osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności z tytułu nadużyć finansowych, czynnej korupcji oraz prania pieniędzy, których dopuszczają się na korzyść tych osób prawnych wszelkie osoby działające indywidualnie lub jako wchodzące w skład organu osoby prawnej o statusie kierowniczym, w oparciu o:

- prawo do reprezentowania osoby prawnej, lub
- uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej, lub
- uprawnienia do sprawowania kontroli w strukturach osoby prawnej,

a także z tytułu pomocnictwa i podżegania do takich nadużyć finansowych, czynnej korupcji lub prania pieniędzy lub z tytułu usiłowania popełnienia takich czynów.

2. Poza przypadkami przewidzianymi w ustępie 1, każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, że osoby prawne mogą ponosić odpowiedzialność karną w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby określonej w ustępie 1 umożliwił popełnienie nadużycia finansowego lub czynu czynnej korupcji lub prania pieniędzy na korzyść tej osoby prawnej, przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.

3. Odpowiedzialność osoby prawnej na mocy ustępu 1 i 2 nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym będącym sprawcami, pomocnikami lub podżegaczami nadużycia finansowego, czynnej korupcji lub prania pieniędzy.

ARTYKUŁ 4

Sankcje względem osób prawnych

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do zapewnienia, że osoba prawna ponosząca odpowiedzialność na mocy artykułu 3 ustęp 1 podlega skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom, obejmującym karę grzywny lub inną karę pieniężną lub mogącym obejmować inne sankcje, takie jak:

- a) wyłączenie prawa do korzystania ze świadczeń publicznych lub pomocy publicznej;
- b) czasowy lub stały zakaz prowadzenia działalności gospodarczej;
- c) przekazanie pod nadzór sądowy;
- d) sądowy nakaz rozwiązania.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, że osoba prawna ponosząca odpowiedzialność zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 jest karana skutecznymi, proporcjonalnymi i odstraszącymi sankcjami lub środkami.

ARTYKUŁ 5

Konfiskata

Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie środki niezbędne do umożliwienia zajęcia oraz, z zastrzeżeniem dla praw osób trzecich działających w dobrej wierze, konfiskaty lub zlikwidowania narzędzi i wpływów pieniężnych pochodzących z nadużyć finansowych, czynnej i biernej korupcji oraz prania pieniędzy lub majątku, którego wartość odpowiada takim wpływom. Wszelkie narzędzia, wpływy lub inne składniki majątkowe zajęte lub skonfiskowane są traktowane przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich prawem krajowym.

ARTYKUŁ 6

Przestępstwa podatkowe i celne

Państwo Członkowskie nie może odmówić pomocy wzajemnej w odniesieniu do nadużycia finansowego, czynnej i biernej korupcji oraz prania pieniędzy wyłącznie dlatego, że czyn ma charakter lub jest uznawany za naruszenie prawa podatkowego lub celnego.

ARTYKUŁ 7

Współpraca z Komisją Wspólnot Europejskich

1. Państwa Członkowskie oraz Komisja współpracują ze sobą w zwalczaniu nadużyć finansowych, czynnej i biernej korupcji oraz prania pieniędzy.

W tym celu, Komisja udziela takiej pomocy technicznej i operacyjnej, jakiej mogą potrzebować właściwe organy krajowe w celu ułatwienia koordynacji prowadzonych przez nie postępowań.

2. Właściwe organy Państw Członkowskich mogą wymieniać z Komisją informacje w celu ułatwienia ustalenia faktów oraz zapewnienia podjęcia właściwych działań przeciwko nadużyciom finansowym, czynnej lub biernej korupcji oraz praniu brudnych pieniędzy. Komisja oraz właściwe organy krajowe rozważą, oddzielnie dla każdej sprawy, potrzebę zachowania poufności śledztwa i ochrony danych. W związku z tym, przedkładając informacje Komisji, Państwo Członkowskie może ustalić specyficzne warunki dotyczące wykorzystywania takich informacji przez Komisję oraz przez inne Państwo Członkowskie, któremu informacje takie mogą zostać przekazane.

ARTYKUŁ 8

Odpowiedzialność Komisji w zakresie ochrony danych

Komisja zapewnia, że w kontekście wymiany informacji na mocy artykułu 7 ustęp 2, przestrzega, w zakresie przetwarzania danych osobowych, poziomu ochrony równoważnemu poziomowi ochrony ustanowionemu w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych .

ARTYKUŁ 9

Publikacja zasad ochrony danych

Przyjęte zasady dotyczące obowiązków wynikających z artykułu 8 są publikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

ARTYKUŁ 10

Przekazywanie danych pozostałym Państwom Członkowskim oraz państwom trzecim

1. Z zastrzeżeniem wszelkich warunków określonych w artykule 7 ustęp 2, Komisja, działając na mocy artykułu 7, może przekazać dane osobowe uzyskane od Państwa Członkowskiego każdemu innemu Państwu Członkowskiemu. Komisja informuje Państwo Członkowskie, które dostarczyło informacje o zamiarze dokonania takiego przekazania.
2. Na takich samych warunkach Komisja, działając na mocy artykułu 7, może przekazać dane osobowe uzyskane od Państwa Członkowskiego dowolnemu państwu trzeciemu pod warunkiem, że Państwo Członkowskie, które dostarczyło informacje wyrazi zgodę na takie przekazanie.

ARTYKUŁ 11

Organ nadzorujący

Każdy organ wyznaczony lub powołany w celu wykonywania funkcji niezależnego nadzoru ochrony danych osobowych znajdujących się w posiadaniu Komisji zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską będzie miał, na mocy niniejszego protokołu, prawo do wykonywania tej funkcji w odniesieniu do danych osobowych znajdujących się w posiadaniu Komisji.

ARTYKUŁ 12

Stosunek do Konwencji

1. Postanowienia artykułu 3, 5 i 6 Konwencji stosuje się również do zachowań określonych w artykule 2 niniejszego protokołu.
2. Do niniejszego protokołu stosuje się również następujące postanowienia Konwencji:
 - artykuł 4, o ile nie wskazano inaczej w momencie notyfikacji przewidzianej w artykule 16 ustęp 2 niniejszego protokołu; jakiegokolwiek oświadczenie w znaczeniu artykułu 4 ustęp 2 Konwencji stosują się również do niniejszego protokołu,
 - artykuł 7, przyjmując, że zasada *ne bis in idem* stosuje się również do osób prawnych oraz o ile nie wskazano inaczej w momencie notyfikacji przewidzianej w artykule 16 ustęp 2 niniejszego protokołu; wszelkie deklaracje w znaczeniu artykułu 7 ustęp 2 Konwencji stosuje się również do niniejszego protokołu,
 - artykuł 9,
 - artykuł 10.

ARTYKUŁ 13

Trybunał Sprawiedliwości

1. Wszelkie spory między Państwami Członkowskimi, dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego protokołu, na etapie wstępnym, muszą zostać zbadane przez Radę zgodnie z procedurą podaną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej w celu znalezienia rozwiązania.

Jeśli w terminie sześciu miesięcy nie zostanie znalezione żadne rozwiązanie, strona sporu może przekazać sprawę do Trybunału Sprawiedliwości.

2. Każdy spór między jednym lub więcej Państwami Członkowskimi a Komisją dotyczący stosowania artykułu 2 w zakresie artykułu 1 litera e) i artykuły 7, 8, 10 i artykuły 12 ustęp 2, tiret czwarte niniejszego protokołu, którego rozstrzygnięcie w drodze negocjacji nie jest możliwe, może zostać przekazany do Trybunału Sprawiedliwości, po upływie terminu sześciu miesięcy od daty, z którą jedna ze stron powiadomiła drugą stronę o zaistnieniu sporu.

3. Protokół, sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie interpretacji przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, w drodze orzeczeń wstępnych, Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 29 listopada 1996 roku, stosuje się do niniejszego protokołu przyjmując, iż deklaracja złożona przez Państwo Członkowskie na podstawie artykułu 2 niniejszego protokołu obowiązuje również w zakresie niniejszego protokołu, o ile zainteresowane Państwo Członkowskie nie złoży deklaracji przeciwnej w momencie notyfikacji przewidzianej w artykule 16 ustęp 2 niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 14

Odpowiedzialność pozaumowna

Do celów niniejszego protokołu, odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty podlega postanowieniom artykułu 215 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Artykuł 178 tego Traktatu ma zastosowanie.

ARTYKUŁ 15

Kontrola sądowa

1. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy orzekania w sprawach skarg wniesionych przez osobę fizyczną lub prawną przeciwko decyzji Komisji skierowanej do tej osoby lub dotyczącej tej osoby indywidualnie i bezpośrednio, na podstawie naruszenia artykułu 8 lub przepisu przyjętego na jego podstawie albo nadużycia uprawnień.
2. Artykuł 168a ustęp 1 i 2, artykuł 173 akapit piąty, artykuł 174 akapit pierwszy, artykuł 176 akapit pierwszy i drugi, artykuł 185 i 186 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także Statut Trybunału Sprawiedliwości Wspólnoty Europejskiej, stosuje się *mutatis mutandis*.

ARTYKUŁ 16

Wejście w życie

1. Niniejszy protokół podlega przyjęciu przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich właściwymi wymogami konstytucyjnymi.
2. Państwa Członkowskie notyfikują sekretarzowi generalnemu Rady Unii Europejskiej zakończenie procedur konstytucyjnych niezbędnych do przyjęcia niniejszego protokołu.

3. Niniejszy protokół wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni po notyfikacji, określonej w ustępie 2, przez Państwo Członkowskie, które, będąc członkiem Unii Europejskiej w dniu przyjęcia przez Radę Aktu ustanawiającego niniejszy protokół, jako ostatnie dopełni tej formalności. Jeśli jednak Konwencja nie wejdzie w życie z tą datą, niniejszy protokół wchodzi w życie z datą wejścia w życie Konwencji.

4. Jednakże, stosowanie artykułu 7 ustęp 2 zawiesza się, jeśli i na tak długo, jak długo właściwa instytucja Wspólnot Europejskich nie wypełni zobowiązania do opublikowania zasad ochrony danych zgodnie z artykułem 9 lub dopóki nie zostaną spełnione postanowienia artykułu 11 dotyczące organu nadzorczego.

ARTYKUŁ 17

Przystąpienie nowych Państw Członkowskich

1. Niniejszy protokół jest otwarty do przystąpienia każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.
2. Tekst niniejszego protokołu w języku państwa przystępującego, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, jest tekstem autentycznym.
3. Dokumenty przystąpienia składane są u depozytariusza.
4. Niniejszy protokół wchodzi w życie w stosunku do każdego Państwa przystępującego w terminie dziewięćdziesięciu dni od daty złożenia dokumentów przystąpienia lub z dniem wejścia w życie niniejszego protokołu, jeśli nie wszedł on w życie z chwilą wygaśnięcia wspomnianego terminu dziewięćdziesięciu dni.

ARTYKUŁ 18

Zastrzeżenia

1. Każde Państwo Członkowskie może zastrzec sobie prawo do uznania prania pieniędzy w odniesieniu do wpływów pieniężnych pochodzących z czynnej i biernej korupcji za przestępstwo jedynie w poważnych przypadkach czynnej i biernej korupcji. Każde Państwo Członkowskie dokonujące takiego zastrzeżenia poinformuje depozytariusza, podając szczegóły zakresu zastrzeżenia, z chwilą notyfikacji przewidzianej w artykule 16 ustęp 2. Takie zastrzeżenie obowiązuje w okresie pięciu lat od wspomnianej notyfikacji. Może ono zostać jednorazowo wznowione na okres kolejnych pięciu lat.

2. Republika Austrii może, z chwilą notyfikacji przewidzianej w artykule 16 ustęp 2, oświadczyć, że nie będzie związana artykułem 3 i 4. Ta deklaracja wygasa po upływie pięciu lat od daty przyjęcia aktu wnioskującego o sporządzenie niniejszego protokołu.
3. Nie zezwala się na żadne inne zastrzeżenia, z wyjątkiem zastrzeżeń przewidzianych w artykule 12 ustęp 2 tiret pierwsze i drugie.

ARTYKUŁ 19

Depozytariusz

1. Sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej pełni funkcję depozytariusza niniejszego protokołu.
2. Depozytariusz publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* informacje odnośnie postępu w przyjęciu i przystępowaniu, deklaracje oraz zastrzeżenia, a także wszelkie inne informacje dotyczące niniejszego protokołu.

Na dowód powyższego, niżej wymienieni Pełnomocnicy, złożyli swoje podpisy.

Sporządzono w Brukseli, dnia dziewiętnastego czerwca roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego siódmego w jednym egzemplarzu oryginalnym w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, irlandzkim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny, a oryginał jest zdeponowany w archiwach sekretarza generalnego Rady Unii Europejskiej.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ARTYKUŁU 13 USTĘP 2

Państwa Członkowskie oświadczają, że zawarte w artykule 13 ustęp 2 odniesienie do artykułu 7 protokołu stosuje się jedynie do współpracy, między Komisją z jednej strony a Państwami Członkowskimi z drugiej oraz nie narusza swobody Państw Członkowskich do dostarczania informacji w toku prowadzonych postępowań karnych.

**SECOND PROTOCOL,
DRAWN UP ON THE BASIS OF ARTICLE K.3
OF THE TREATY ON EUROPEAN UNION,
TO THE CONVENTION ON THE PROTECTION
OF THE EUROPEAN COMMUNITIES' FINANCIAL INTERESTS**

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Protocol, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 19 June 1997 ;

DESIRING to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial interests of the European Communities;

RECOGNIZING the importance of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 in combating fraud affecting Community revenue and expenditure;

RECOGNIZING the importance of the Protocol of 27 September 1996 to the said Convention in the fight against corruption damaging or likely to damage the European Communities' financial interests;

AWARE that the financial interests of the European Communities may be damaged or threatened by acts committed on behalf of legal persons and acts involving money laundering;

CONVINCED of the need for national law to be adapted, where necessary, to provide that legal persons can be held liable in cases of fraud or active corruption and money laundering committed for their benefit that damage or are likely to damage the European Communities' financial interests;

CONVINCED of the need for national law to be adapted, where necessary, to penalize acts of laundering of proceeds of fraud or corruption that damage or are likely to damage the European Communities' financial interests and to make it possible to confiscate proceeds of such fraud and corruption;

CONVINCED of the need for national law to be adapted, where necessary, in order to prevent the refusal of mutual assistance solely because offences covered by this Protocol concern or are considered as tax or customs duty offences;

NOTING that cooperation between Member States is already covered by the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995, but that there is a need, without prejudice to obligations under Community law, for appropriate provision also to be made for cooperation between Member States and the Commission to ensure effective action against fraud, active and passive corruption and related money laundering damaging or likely to damage the European Communities' financial interests, including exchange of information between the Member States and the Commission;

CONSIDERING that, in order to encourage and facilitate the exchange of information, it is necessary to ensure adequate protection of personal data;

CONSIDERING that the exchange of information should not hinder ongoing investigations and that it is therefore necessary to provide for the protection of investigation secrecy;

CONSIDERING that appropriate provisions have to be drawn up on the competence of the Court of Justice of the European Communities;

CONSIDERING finally that the relevant provisions of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 should be made applicable to certain acts covered by this Protocol,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

ARTICLE 1

Definitions

For the purposes of this Protocol:

- (a) "Convention" shall mean the Convention drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union on the protection of the European Communities' financial interests, of 26 July 1995;
- (b) "fraud" shall mean the conduct referred to in Article 1 of the Convention;

- (c) – "passive corruption" shall mean the conduct referred to in Article 2 of the Protocol drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests, of 27 September 1996;
- "active corruption" shall mean the conduct referred to in Article 3 of the same Protocol;
- (d) "legal person" shall mean any entity having such status under the applicable national law, except for States or other public bodies in the exercise of State authority and for public international organizations;
- (e) "money laundering" shall mean the conduct as defined in the third indent of Article 1 of Council Directive 91/308/EEC of 10 June 1991 on the prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering, related to the proceeds of fraud, at least in serious cases, and of active and passive corruption.

ARTICLE 2

Money laundering

Each Member State shall take the necessary measures to establish money laundering as a criminal offence.

ARTICLE 3

Liability of legal persons

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that legal persons can be held liable for fraud, active corruption and money laundering committed for their benefit by any person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on

- a power of representation of the legal person, or
- an authority to take decisions on behalf of the legal person, or
- an authority to exercise control within the legal person,

as well as for involvement as accessories or instigators in such fraud, active corruption or money laundering or the attempted commission of such fraud.

2. Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of a fraud or an act of active corruption or money laundering for the benefit of that legal person by a person under its authority.

3. Liability of a legal person under paragraphs 1 and 2 shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators or accessories in the fraud, active corruption or money laundering.

ARTICLE 4

Sanctions for legal persons

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 3(1) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which shall include criminal or non-criminal fines and may include other sanctions such as:

- (a) exclusion from entitlement to public benefits or aid;
- (b) temporary or permanent disqualification from the practice of commercial activities;
- (c) placing under judicial supervision;
- (d) a judicial winding-up order.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 3(2) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions or measures.

ARTICLE 5**Confiscation**

Each Member State shall take the necessary measures to enable the seizure and, without prejudice to the rights of bona fide third parties, the confiscation or removal of the instruments and proceeds of fraud, active and passive corruption and money laundering, or property the value of which corresponds to such proceeds. Any instruments, proceeds or other property seized or confiscated shall be dealt with by the Member State in accordance with its national law.

ARTICLE 6**Tax and customs duty offences**

A Member State may not refuse to provide mutual assistance in respect of fraud, active and passive corruption and money laundering for the sole reason that it concerns or is considered as a tax or customs duty offence.

ARTICLE 7**Cooperation with the Commission of the European Communities**

1. The Member States and the Commission shall cooperate with each other in the fight against fraud, active and passive corruption and money laundering.

To that end, the Commission shall lend such technical and operational assistance as the competent national authorities may need to facilitate coordination of their investigations.

2. The competent authorities in the Member States may exchange information with the Commission so as to make it easier to establish the facts and to ensure effective action against fraud, active and passive corruption and money laundering. The Commission and the competent national authorities shall take account, in each specific case, of the requirements of investigation secrecy and data protection. To that end, a Member State, when supplying information to the Commission, may set specific conditions covering the use of information, whether by the Commission or by another Member State to which that information may be passed.

ARTICLE 8**Data protection responsibility for the Commission**

The Commission shall ensure that, in the context of the exchange of information under Article 7(2), it shall observe, as regards the processing of personal data, a level of protection equivalent to the level of protection set out in Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data.

ARTICLE 9**Publication of data protection rules**

The rules adopted concerning the obligations under Article 8 shall be published in the Official Journal of the European Communities.

ARTICLE 10**Transfer of data to other Member States and third countries**

1. Subject to any conditions referred to in Article 7(2), the Commission may transfer personal data obtained from a Member State in the performance of its functions under Article 7 to any other Member State. The Commission shall inform the Member State which supplied the information of its intention to make such a transfer.
2. The Commission may, under the same conditions, transfer personal data obtained from a Member State in the performance of its functions under Article 7 to any third country provided that the Member State which supplied the information has agreed to such transfer.

ARTICLE 11**Supervisory authority**

Any authority designated or created for the purpose of exercising the function of independent data protection supervision over personal data held by the Commission pursuant to its functions under the Treaty establishing the European Community, shall be competent to exercise the same function with respect to personal data held by the Commission by virtue of this Protocol.

ARTICLE 12

Relation to the Convention

1. The provisions of Articles 3, 5 and 6 of the Convention shall also apply to the conduct referred to in Article 2 of this Protocol.
2. The following provisions of the Convention shall also apply to this Protocol:
 - Article 4, on the understanding that, unless otherwise indicated at the time of the notification provided for in Article 16(2) of this Protocol, any declaration within the meaning of Article 4(2) of the Convention, shall also apply to this Protocol;
 - Article 7, on the understanding that the "ne bis in idem" principle also applies to legal persons, and that, unless otherwise indicated at the time the notification provided for in Article 16(2) of this Protocol is being given, any declaration within the meaning of Article 7(2) of the Convention shall also apply to this Protocol;
 - Article 9;
 - Article 10.

ARTICLE 13

Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Protocol must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission concerning the application of Article 2 in relation to Article 1(e), and Articles 7, 8, 10 and 12(2), fourth indent of this Protocol which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice, after the expiry of a period of six months from the date on which one of the parties has notified the other of the existence of a dispute.

3. The Protocol drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the interpretation, by way of preliminary rulings, by the Court of Justice of the European Communities of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests, of 29 November 1996, shall apply to this Protocol, on the understanding that a declaration made by a Member State pursuant to Article 2 of that Protocol is also valid regarding this Protocol unless the Member State concerned makes a declaration to the contrary when giving the notification provided for in Article 16(2) of this Protocol.

ARTICLE 14

Non-contractual liability

For the purposes of this Protocol, the non-contractual liability of the Community shall be governed by the second paragraph of Article 215 of the Treaty establishing the European Community. Article 178 of the same Treaty shall apply.

ARTICLE 15

Judicial control

1. The Court of Justice shall have jurisdiction in proceedings instituted by any natural or legal person against a decision of the Commission addressed to that person or which is of direct and individual concern to that person, on grounds of infringement of Article 8 or any rule adopted pursuant thereto, or misuse of powers.

2. Articles 168a(1) and (2), 173, fifth paragraph, 174, first paragraph, 176, first and second paragraphs, 185 and 186 of the Treaty establishing the European Community, as well as the Statute of the Court of Justice of the European Community, shall apply, *mutatis mutandis*.

ARTICLE 16**Entry into force**

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the procedures required under their respective constitutional rules for adopting this Protocol.
3. This Protocol shall enter into force ninety days after the notification provided for in paragraph 2, by the State which, being a member of the European Union on the date of the adoption by the Council of the act drawing up this Protocol, is the last to fulfil that formality. If, however, the Convention has not entered into force on that date, this Protocol shall enter into force on the date on which the Convention enters into force.
4. However, the application of Article 7(2) shall be suspended if, and for so long as, the relevant institution of the European Communities has not complied with its obligation to publish the data protection rules pursuant to Article 9 or the terms of Article 11 concerning the supervisory authority have not been complied with.

ARTICLE 17**Accession of new Member States**

1. This Protocol shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.
2. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.
3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.
4. This Protocol shall enter into force with respect to any State that accedes to it ninety days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of this Protocol if it has not yet entered into force at the time of expiry of the said period of ninety days.

ARTICLE 18**Reservations**

1. Each Member State may reserve the right to establish the money laundering related to the proceeds of active and passive corruption as a criminal offence only in serious cases of active and passive corruption. Any Member State making such a reservation shall inform the depositary, giving details of the scope of the reservation, when giving the notification provided for in Article 16(2). Such a reservation shall be valid for a period of five years after the said notification. It may be renewed once for a further period of five years.
2. The Republic of Austria may, when giving its notification referred to in Article 16(2), declare that it will not be bound by Articles 3 and 4. Such a declaration shall cease to have effect 5 years after the date of the adoption of the act drawing up this Protocol.
3. No other reservations shall be authorized, with the exception of those provided for in Article 12(2), first and second indent.

ARTICLE 19**Depositary**

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.
2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations and any other notification concerning this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Brussels, this nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

JOINT DECLARATION ON ARTICLE 13(2)

The Member States declare that the reference in Article 13(2) to Article 7 of the Protocol shall apply only to cooperation between the Commission on the one hand and the Member States on the other and is without prejudice to Member States' discretion in supplying information in the course of criminal investigations.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją oraz powyższymi protokołami w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

— zostały one uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych,

— Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej konwencji i tych protokołów,

— postanowienia konwencji i protokołów są ratyfikowane, przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane, z uwzględnieniem oświadczenia złożonego stosownie do artykułu 6 ustęp 2 Protokołu do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r., sporządzonego w Dublinie dnia 27 września 1996 r., zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż w przypadku popełnienia przez funkcjonariusza wspólnotowego, będącego cudzoziemcem, przestępstwa poza terytorium Polski, będzie stosować regułę jurysdykcyjną, o której mowa w artykule 6 ustęp 1 litera d wyłącznie w przypadku, kiedy funkcjonariusz przebywa na jej terytorium, i pod warunkiem, że nie postanowiono o jego wydaniu.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 1 sierpnia 2008 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*